

11. ОСОБИСТІТЬ, ОСВЯЧЕНА ДОБРОМ

Г.О. Сімахіна

Національний університет харчових технологій, м. Київ

А. де Сент-Екзюпері колись сказав: «Ти шукаєш сенсу життя, та єдиний його сенс — у тому, щоб ти нарешті реалізувався». Ось такими простими словами можна сформулювати призначення викладача — допомогти студентові самовизначитись і самореалізуватись.

Викладач має допомогти кожному студентові сформувати ті звички, які необхідні для досягнення будь-якої мети: звичку до постійної роботи над собою, звичку до постійного навчання та самовдосконалення, звичку до постійної турботи про своє здоров'я. Викладач повинен уміти запалити світло — світло пізнання, знань, умінь.

Під час кожного заняття варто хоча б декілька хвилин приділити питанням виховання студентів у дусі творчої самореалізації, відповідальності за свої діяння, здатності боротись і перемагати. Таку модель поведінки не можна нав'язувати. Вона повинна сприйматись студентами як невід'ємна складова людського буття, як реальна можливість самовизначення та самовдосконалення.

А для цього потрібні методики включення внутрішньої мотивації на досягнення такої поведінки, її потрібно зробити престижною, що свідчить про наявність високого культурного статусу. І завдання викладача сьогодні полягає в тому, щоб прищепити студентам усі ці компоненти.

Попередні етапи еволюції розвивали мозок людини, розум, інтелект, що дало змогу назвати її гордим ім'ям — Homo sapiens. Нинішнє життя показало, що цього замало. Тому самовираження, самореалізація, самовдосконалення має сенс лише тоді, коли вони освячені Добром, коли кожен може назвати себе високим ім'ям Homo bonis (людина добра).

І якщо викладач спроможний і своїм способом життя, і своїми вчинками, і своїми словами довести студентам, що саме такий шлях є єдино правильним, то він справжній викладач.